

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2000
10.03.2007

256 3.09.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar fiscale*, inițiată de domnul senator Cornel Popa – PNL (Bp. 256/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 83 alin. (5) din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul includerii experților contabili în cadrul categoriilor profesionale care au atribuții de certificare a declarațiilor fiscale anuale ale contribuabililor persoane juridice.

Conform *Expunerii de motive*, propunerea legislativă este necesară deoarece, astfel cum rezultă din „*date statistice comunicate oficial*”, Camera Consultanților Fiscali nu poate asigura numărul de consultanți fiscali necesari pentru certificarea declarațiilor financiare la nivel național, precum și pentru

înlăturarea inechităţii determinate de faptul că experţii contabili pot efectua misiuni profesionale de audit financiar şi consultanţă fiscală în alte ţări ale Uniunii Europene, dar nu în propria ţară.

De asemenea, în cuprinsul *Expunerii de motive*, se argumentează că măsura se justifică prin aceea că experţii contabili parcurg mai multe etape în pregătirea profesională şi susţin examene mult mai complexe decât consultanţii fiscali, fiind astfel îndreptăţiţi să aibă aceleaşi drepturi.

II. Observaţii

1. Din punct de vedere al tehnicii legislative, menţionăm că prin *Legea nr. 52/2009* a fost aprobată *Ordonanţa Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale*, cu o serie de modificări, cuprinse într-un articol unic. Prin urmare, *Legea nr. 52/2009* nu are un art. 8 care ar putea fi modificat. Totodată, deşi în partea introductivă şi în titlu se face referire la art. 8 din *Legea nr. 52/2009*, în text se aduce o completare a art. 83.

Textul la care se face referire în propunerea legislativă este cuprins în alin. (5) din art. 83 din *Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare*.

2. Potrivit art. 6 din *Ordonanţa Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activităţii de expertiză contabilă şi a contabililor autorizaţi, republicată*, atribuţiile care pot fi exercitate de către experţii contabili se referă strict la activitatea contabilă, nu la declaraţiile fiscale.

Prin urmare, competenţa experţilor contabili se referă la servicii profesionale în domeniul financiar-contabil, în timp ce consultanţii fiscali au competenţă în domeniul serviciilor în domeniul fiscal.

Având în vedere cele prezentate, apreciem că, în prezent, atribuţiile consultanţilor fiscali sunt altele decât cele ale experţilor contabili (în situaţia în care consultanţii fiscali şi experţii contabili ar avea aceleaşi atribuţii nu s-ar mai impune existenţa ambelor profesii independente), fapt pentru care considerăm că modificarea art. 83 alin. (5) din *Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003*, în sensul că certificarea declaraţiilor fiscale se poate face şi de către experţii contabili nu este oportună.

3. Precizăm că, din punct de vedere al legislației interne și europene, există o separare a legislației contabile care reglementează contabilitatea și întocmirea situațiilor financiare, de legislația fiscală în baza căreia se întocmesc declarațiile fiscale.

Având în vedere că cele două domenii, fiscalitate, respectiv contabilitate, sunt reglementate prin legi speciale distincte, precum și complexitatea operațiunilor economice, s-a impus separarea serviciilor ce pot fi prestate de către profesioniștii în fiscalitate, de serviciile ce pot fi prestate de către profesioniștii contabili.

4. Considerațiile din *Expunerea de motive*, referitoare la “încălcarea dreptului la muncă” al experților contabili sunt neîntemeiate.

De altfel, această chestiune a fost clarificată prin *Decizia Curții Constituționale nr. 916/2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1052/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 790 din 21 noiembrie 2007.*

La vremea respectivă, în punctul de vedere transmis Curții Constituționale, Guvernul arăta că „*atestarea, în condițiile legii, a calității de consultant fiscal nu reprezintă o îngrădire sau o restrângere a dreptului la muncă, practicarea unei profesii urmând a se face în limitele cadrului specific reglementat pentru exercitarea acesteia*”, aceeași opinie fiind împărtășită și de Avocatul Poporului.

În considerentele Deciziei Curții Constituționale s-a menționat că „*I. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001, prin care s-a abrogat art.6 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994, scoțându-se din competența expertului contabil posibilitatea executării pentru persoanele fizice și juridice de lucrări cu caracter financiar-contabil, fiscal, de organizare administrativă și informatică, Curtea constată că aceasta nu echivalează cu încălcarea dreptului la muncă, la alegerea liberă a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă. De altfel, rațiunea acestei abrogări este justificată de necesitatea introducerii unei noi profesii, cea de consultant fiscal, în acest scop fiind adoptată Ordonanța privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală. Orice persoană care va dobândi calitatea de consultant fiscal în urma promovării examenului și îndeplinirii condițiilor privind conduita etică și profesională, studiile*

și experiența necesară va putea exercita această profesie fără vreo îngrădire care ar putea duce la încălcarea dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.”

În consecință, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din *Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală*, excepție ridicată de Societatea de expertiză contabilă N.A.M.- S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 271/88/2007 al Tribunalului Tulcea - Secția civilă.

Fără argumente convingătoare, propunerea legislativă în discuție nu face altceva decât să readucă în atenție, într-o altă formă, aceeași problemă cu privire la care s-a pronunțat deja Curtea Constituțională, motivat pe prevederile constituționale.

5. Propunerea de eliminare a sintagmei „...în condițiile legii, cu excepția celor pentru care este obligatorie auditarea” nu poate fi acceptată din următoarele motive:

- este evident că declarațiile fiscale pot fi certificate numai în condițiile legii, respectiv ale *Ordonanței Guvernului nr. 71/2001*;
- excepția reglementată în prezent de art. 83 alin. (5) din *Ordonanța Guvernului nr. 92/2003*, referitoare la auditare, este corelată cu prevederile legale în materia auditării – *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și nu poate fi eliminată.

6. Certificarea declarațiilor fiscale implică o acțiune a unei alte persoane decât cea care are atribuții în domeniul contabil (expertul contabil), care să certifice că activitatea expertului contabil este corectă.

În situația în care certificarea declarațiilor fiscale s-ar realiza de aceeași persoană care are atribuții în domeniul contabil, acest text legal nu ar mai avea o finalitate, deoarece nu s-ar evita erorile din declarații.

Mai mult, certificarea declarațiilor reprezintă și un control pentru contribuabili, care să întărească disciplina financiar-contabilă și, totodată, să elimine posibilitatea unor erori, astfel încât să contribuie la reducerea costurilor contribuabililor cu majorările de întârziere, calculate ulterior de organele fiscale.

7. Nivelul de pregătire profesională al consultanților fiscali este dovedit și de gradul de promovabilitate a candidaților la examenele de atribuire a

calității de consultant fiscal organizate de Ministerul Finanțelor Publice în anii 2006, 2007 și de Camera Consultanților Fiscali în anii 2007, 2008, 2009.

Astfel, din evidențele Camerei Consultanților Fiscali rezultă că numărul total al candidaților înscriși la aceste examene a fost de 20.809, din care au promovat examenul 4.658 persoane. Din numărul total al candidaților respinși - 12.384 persoane, 9.861 aveau calitatea de expert contabil sau contabil autorizat cu vechime în activitatea financiar-contabilă, fapt care dovedește pregătirea insuficientă a unor experți contabili în domeniul fiscal și al administrării fiscale.

8. Referitor la numărul mic de consultanți fiscali, care este invocat pentru motivarea proiectului de către inițiatorii propunerii legislative, menționăm că acesta nu se susține, având în vedere faptul că, până la această dată, numărul consultanților fiscali înregistrați în Registrul Camerei Consultanților Fiscali acoperă numărul contribuabililor - persoane juridice la care trebuie să fie certificate declarațiile fiscale anuale, întrucât dintre acestea, potrivit legii, sunt exceptate cele la care este obligatorie auditarea.

Menționăm, de asemenea faptul că, anual, atât Camera Consultanților Fiscali, cât și Camera Auditorilor Financiari organizează cel puțin două sesiuni de examene pentru obținerea calității de consultant fiscal și, respectiv, de auditor financiar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului